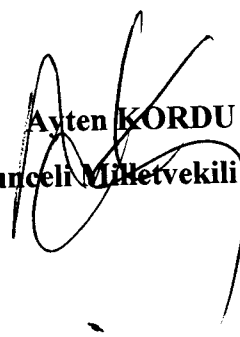

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Aşağıdaki sorularımın **Aile ve Sosyal Hizmetler Bakanı Mahinur ÖZDEMİR GÖKTAŞ** tarafından Anayasa'nın 98'inci ve TBMM İçtüzüğü'nün 96'ncı ve 99'uncu maddeleri gereğince yazılı olarak cevaplandırılmasını arz ederim.

Ayten KORDU
Tunceli Milletvekili

Türkiye'de her yıl yüzlerce kadın erkek şiddeti ile katlediliyor. Kadınlara çoğu zaman en yakınları tarafından uygulanan bu şiddetten kurtulmak için hayati önemde bulunan sığınakların yaygın açılmamış olması ise kadınları şiddete, ölüme daha açık bir hale getiriyor. Kadınların öncelikle yaşam haklarının güvence altına alınması ve Türk Ceza Kanunu'nun "haksız tahrik", "iyi hal indirimi" gibi ilgili maddelerinin şiddeti meşru kılan bir biçimde uygulanmamasını, belediyelerin sığınaklarla ilgili yükümlülüklerini bir an önce yerine getirmesini gerektiriyor. Başta Bakanlığınız olmak üzere belediyeler ve ilgili kamu kurumları sığınma evleri ile ilgili çalışmalar yürütüyor olsalar da yetersiz kalmaktadır. Mor Çatı Kadın Sığınağı Vakfı yapmış olduğu açıklamada; "*Nüfusu 50 bini aşan belediyelerin sığınak açmasını öngören 5393 sayılı yasaya göre belediyelerin açtığı sığınak sayısının en az 200 olması gerekirken üç büyük kentin büyükşehir belediyelerinin bile henüz sığınağı olmadığını, üstelik Ulusal Eylem Planı'nda da bu konu öncelikler arasında yer almadığını*" belirterek durumun aciliyetini vurgulamaktadır.

Bu konuda etkin bir sonuç alınması için yasaların cinsiyetçi bir bakış açısıyla uygulanarak kadınların yaşamına mal olan sorunlu uygulamaların düzeltilmesi, kadın politikalarının uygulanması için toplumsal cinsiyete duyarlı bir bütçenin oluşturulması, hakim, savcı başta olmak üzere kamu kurum ve kuruluşlarındaki personellerin toplumsal cinsiyet eşitsizliğine ve erkek şiddetine dair eğitimlerinin etkin bir şekilde gerçekleştirilmesi, STK'ların, ilgili kurumların ve meslek odalarının bu

konuda harekete geçirilmesini teşvik edici çalışmaların yapılması gerekiyor. Özellikle yasaların cinsiyetçi bakış açısıyla uygulanmasından dolayı pek çok kadının yaşamına mâl olmaktadır.

Kadın sığınma evlerinin kadınların sığındıkları, kendilerinin güvende hissettikleri mekanlar olması gerekiyor. Dolayısıyla kadın sığınma evlerinin özellikle engelli kadınların ihtiyaçları gözetilerek, erişilebilir hale getirilmesi gerekmektedir. Bununla birlikte sığınma evleri engelli çocukların anneleri ile birlikte kalabilecekleri şekilde planlanmalı, sığınma evleri ve annelerin ihtiyaç duydukları zaman aralıklarında hizmet verebilecek gündüz destek merkezleri kurulmalıdır.

Bütün bunlarla birlikte kadına yönelik şiddetin önlenmesi ve kadınların yaşam haklarının korunması amacıyla kadın sığınma evleri önemli bir rol oynamaktadır. Bu sığınma evleri, şiddete maruz kalan kadınlara güvenli bir mekan ve destek sağlamalıdır. Ancak gelinen noktada kadın sığınma evlerinin hem dağılımı hem de sorunun çözümü noktasında istenen nokta olmadığı açıkça anlaşılmaktadır. Özellikle engelli kadınların sığınma evlerinde kalması veya şiddete maruz kalmış kadınların engelli çocuklarıyla barınmasına yönelik yapısal sorunların çözümüne yönelik etkin politikalar üretilmediği yaşanan problemlerden açıkça anlaşılmaktadır. Şiddete maruz kalan kadınların sığınma evlerinde 6 ay kalabilmeleriyle sınırlı olması kadınların 6 ayın sonunda ya baba evine ya da şiddete maruz kaldığı kocasının yanına dönmeye mahkum edilmektedir. Bu nedenle sığınma evlerinde kalan kadınların ekonomik ve sosyal olarak yaşamını sürdürececek politikaların üretilmesi ve uygulanması gerekmektedir. Bu sorunun uzun vadede çözülebilmesi için kadın sığınma evlerinde kalan kadınların meslek edinmeleri ve hayatlarını devam ettirebilmeleri için meslek edinme seminerlerinden yararlanmaları hususunda projeler geliştirip, kurslar ve eğitimler düzenlenmelidir. Yerel yönetimler şiddet yaşayan kadınlara ücretsiz olarak, uzun süreli hukuksal yardım ve tıbbi tedavi desteği verecek, barınma, mesleki eğitim ve iş olanaklarına kavuşmalarını sağlayacak, çocuklar için kreş ve eğitim olanakları sağlayacak kurumlar oluşturulmalıdır.

Bu bağlamda;

1- Türkiye genelinde kadın sığınma evlerinin sayısı ve illere dağılımı nedir?

Kadın sığınma evlerindeki kapasite sorunun çözüne yönelik bir

planlamanız var mı? Sığınma evlerinde çocuklarıyla birlikte kalan kadın sayısı kaçtır?

- 2- Kadın sığınma evlerinde kalan kadınların meslek edinmeleri ve hayatlarını devam ettirebilmeleri için meslek edinme seminerlerinden yararlanmaları hususunda bakanlığınızca ne tür projeler, kurslar ve eğitimler düzenlenmektedir?
- 3- Yerel yönetimlerin şiddet yaşayan kadınlara yönelik ücretsiz olarak, uzun süreli hukuksal yardım ve tıbbi tedavi desteği verecek barınma, mesleki eğitim ve iş olanaklarına kavuşmalarını sağlayacak, çocuklar için kreş ve eğitim olanakları sağlamalarına yönelik bir politikanız var mıdır?
- 4- Kadın sığınma evleri engelli kadınların kalabilecekleri şekilde dizayn edilmiş midir? Engelli kadınların çocuklarıyla veya kadınların engelli çocuklarıyla birlikte kalma imkanı var mıdır?
- 5- Kadın sığınma evlerinde kalan engelli kadın sayısı kaçtır? Kadın sığınma evlerinde engelli çocuklarıyla birlikte kalan kadın sayısı kaçtır?
- 6- Kadın sığınma evlerinde çalışan personel sayısı ve niteliği hakkında bilgi verebilir misiniz? Personelin eğitimi ve desteklenmesi konusunda süreklilik arz eden bir uygulamanız var mıdır?
- 7- Kadın sığınma evlerindeki güvenlik önlemleri ve kadınların mahremiyetinin korunması konusunda nasıl bir denetim ve düzenleme mekanizması bulunmaktadır?
- 8- Kadın sığınma evleriyle ilgili veri toplama ve izleme süreçleri nasıl yürütülmektedir? Bu süreçlerin etkinliği ve şeffaflığı nasıl yürütülmektedir?
- 9- Başta Kürtçe (Kırmancki (Zazaki) ve Kurmanci) dilini konuşanlar olmak üzere Türkçe dışında dil bilmeyenler için kadın sığınma evlerinde tercüman var mıdır?